

DOI: <https://doi.org/10.33643/kmus.2025.04.51>
УДК 784.6:004

ЗАРЯ СВИТЛАНА

Заря Світлана Валеріївна. Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтв, кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри естрадного співу (Київ, Україна).

<https://orcid.org/0000-0001-8047-7068>

svetazarya@gmail.com

ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ФОРМУВАННЯ ЕСТРАДНОГО ВОКАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА СУЧАСНОСТІ

Розглянуто актуальну проблему впливу цифрових технологій на формування сучасного естрадного вокального мистецтва. Визначено основні напрями впливу цифровізації на естрадний вокал, окреслено її позитивні і наслідки. У процесі аналізу наголошено на ключовій ролі цифрових платформ «TikTok», «YouTube» і «Spotify» як провідних агентів дистрибуції музичного контенту, що зумовлюють необхідність формувати в артистів нові компетентності у сфері медіаграмотності та цифрової самопрезентації. Окрему увагу звернено на виклики і можливості онлайн-освіти, яка сприяє переосмисленню естрадного вокалу як мистецтва, тісно пов'язаного з технологічними процесами. На основі порівняльного аналізу, контент-аналізу та міждисциплінарного підходу, що поєднує музикознавство, культурологію та медіадослідження, розкрито комплексний вплив цифровізації на технічні, естетичні й культурні аспекти вокального виконавства. Отже, сучасний естрадний вокаліст постає як багатофункціональний суб'єкт, який поєднує виконавську майстерність з навичками медіакомунікації. Цифровізація розглядається як виклик і як ресурс подальшого розвитку естрадного вокального мистецтва.

Ключові слова: естрадне вокальне мистецтво, цифрові технології, «Auto-Tune», «TikTok», «YouTube», «Spotify», цифровізація культури, вокальна освіта.

Вступ. У XXI столітті цифрові технології трансформують музичне мистецтво, зокрема естрадний вокал, який є однією з найбільш динамічних форм сучасної культури. Використання програми «Auto-Tune», активне функціонування соціальних платформ як «TikTok», «YouTube», «Spotify», а також розвиток дистанційної освіти формують нове культурне середовище, у якому розвивається естрадне вокальне мистецтво. Тому тема дослідження актуальна і необхідна для розуміння тенденцій розвитку сучасного естрадного вокального мистецтва. Якщо раніше ключову роль у формуванні вокальної культури відігравали академічна підготовка і традиційні канали поширення музики, такі як радіо, телебачення, концертна діяльність, то сьогодні провідне місце посідають цифрові інструменти обробки звуку та онлайн-платформи. Використання програми «Auto-Tune», яке розпочиналося як технічний засіб корекції інтонацій, стало невід'ємним художнім прийомом сучасної популярної музики. Паралельно цифрові медіа, передусім «TikTok», «YouTube», «Spotify», відкрили нові можливості для молодих виконавців, надаючи змогу швидко здобувати популярність без залучення великих продюсерських центрів. Водночас цифрові ресурси сприяють розвитку вокальної освіти, надаючи доступ до онлайн-курсів, майстер-класів і дистанційних занять. Актуальність теми дослідження полягає у необхідності здійснити

комплексний аналіз: як цифрові технології впливають на виконавську майстерність, методи навчання та суспільне сприйняття естрадного вокального мистецтва.

Аналіз останніх публікацій. Проблеми сучасного естрадного вокального мистецтва та впливу цифрових технологій на його розвиток розглядають такі українські дослідники, як Антоніна Бойчук [2019], Маріанна Головка [2022], Світлана Заря і Наталія Єфименко [2025]. Вони досліджують виклики сьогодення, культурологічний вимір естрадного співу, а також вплив суспільних трансформацій на його зміст і форми в Україні. Альона Каплюк і Олександр Стотика [2022] висвітлюють основні виклики і проблеми, з якими стикаються викладачі естрадно-джазового вокалу в Україні; автори підкреслюють необхідність модернізувати навчальні програми й адаптувати світовий досвід для ефективної підготовки конкурентоспроможних виконавців.

Ряд наукових праць присвячені цифровізації музичної індустрії та інноваційним технологіям. Так, Наталія Коцюрба [2023] розглядає сучасні технології та інструментарій у музичному мистецтві загалом, Артур Маринін [2024], Михайло Поплавський та Юлія Трач [2022] зосереджують увагу на тенденціях і перспективах цифровізації музичної індустрії. У дослідженні колективу авторів, серед яких Наталія Савастру, Алла Стожок і Марина Петренко [2025], проаналізовано вплив інноваційних технологій на сучасне музичне мистецтво в Україні. Отже, у наукових публікаціях здійснено комплексний розгляд сутнісних характеристик естрадного вокального мистецтва і технологічних зрушень, що впливають на його розвиток і трансформацію. Водночас проблема впливу цифрових технологій на формування естрадного вокального мистецтва сучасності досі не набула належного системного осмислення.

Мета статті — розглянути вплив цифрових технологій на формування естрадного вокального мистецтва сучасності, зокрема розкрити роль програми «Auto-Tune» як художнього і технічного засобу, значення платформ «TikTok», «YouTube», «Spotify» у популяризації естрадного вокального мистецтва, а також можливості та обмеження вокальної освіти засобами цифрових ресурсів.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що в ньому здійснено комплексний аналіз впливу цифрових технологій на формування естрадного вокального мистецтва сучасності. Наголошено на подвійному характері впливу цифровізації, яка, з одного боку, спрощує доступ до музичного мистецтва, а з іншого — уніфікує вокальний стиль і знижує значення традиційної виконавської майстерності. Визначено й обґрунтовано трансформаційну роль цифрових платформ «TikTok», «YouTube», «Spotify» як ключових агентів дистрибуції, які змушують сучасного вокаліста інтегрувати медіаграмотність у свою творчу діяльність. Крім того, окреслено педагогічні виклики і нові можливості у вокальній освіті, зумовлені онлайн-технологіями, що спонукає по-новому зрозуміти естрадний вокал як мистецтво, тісно пов'язане з технологіями.

Методологія дослідження ґрунтується на використанні методів порівняльного аналізу, контент-аналізу, міждисциплінарного підходу, що поєднує методи музикознавства, культурології й медіадосліджень. Це надало можливість комплексно розкрити вплив цифрових технологій на технічні, естетичні та культурні аспекти естрадного вокального мистецтва сучасності.

Результати дослідження. Сучасне естрадне вокальне мистецтво зазнає суттєвих трансформацій під впливом цифрових технологій, що охоплює технічні, естетичні та культурні аспекти виконання. Ці зміни торкаються як виконавських процесів, так і способів створення, поширення та сприйняття музики. Цифрові технології розши-

рили технічні можливості вокалістів, надаючи інструменти для програмної корекції звучання, що стало нормою у студійній роботі, а нерідко й у концертній практиці. Ключовим інструментом у цих процесах є програмне забезпечення «Auto-Tune»¹ і його численні аналоги. Ця технологія дає змогу коригувати «неточну інтонацію», вирівнювати ноти до найближчого півтону й створювати характерний, механічний, «роботизований» ефект, який став складовою сучасної естетики звуку. Крім того, цифрові плагіни² надають можливість глибоко модифікувати тембр голосу, додавати ефекти як реверберація, ділей, модуляція, створюючи унікальні вокальні образи, які часто неможливо відтворити природним шляхом. Ця корекція, з одного боку, підвищила «технічну довершеність» кінцевого продукту, а з іншого, — викликала дискусії про «автентичність» та «природність» голосу. Такі можливості розширюють художній потенціал виконавців, проте одночасно порушують традиційні уявлення про автентичність звучання та індивідуальність голосу. Сьогодні «Auto-Tune» вже не єдиний інструмент у цьому русі. Завдяки «Melodyne» та «RePitch» можна, за бажанням, буквально «перемалювати» голос, змінити дрібне вібрато на широке, перебудувати вокальні форманти або навіть повністю змінити мелодію, і, що вражає, — це буде звучати переконливо. Співачка «Cher» у пісні «Believe» популяризувала ефект «Auto-Tune» як помітний стилістичний прийом.

Застосування комп'ютерних технологій у музичному мистецтві надало змогу розробити різноманітні методи й засоби для розв'язання творчих завдань, що привело до формування різноспрямованих напрямів у розробці прикладного програмного забезпечення для музикантів [Коцюрба, 2023, с. 300].

Яскравим прикладом є українські виконавці нової хвилі, як «Wellboy»³, у творчості яких «Auto-Tune» виступає не просто як корекція, а як стилістичний елемент, що підкреслює їхню сучасну естетику. Водночас, це актуалізує проблему збереження автентичності виконання та індивідуальності голосу в умовах, коли технологія здатна змінити звучання.

Ефект «Auto-Tune», який створює характерне «роботизоване» або надто «вирівняне» звучання, помітний у творчості багатьох представників сучасного українського хіп-хопу, репу і поп-музики нового покоління. Наприклад, гурт «KALUSH Orchestra» у багатьох треках, особливо у сольних партіях репера Олега Псюка, помітно використовує корекцію голосу, що характерно для сучасного хіп-хопу. Співачка «Alyona Alyona»⁴ для створення окремих виразних моментів чи бек-вокальних партій у треках може застосовувати ефекти тюнінгу, хоча її вокал часто має природне потужне звучання. Слід зазначити, що корекція вокалу загальноприйнята у студійній роботі практично всіх сучасних українських поп-виконавців, незалежно від жанру, від класичної поп-музики до електронних напрямів, відмінність полягає лише в тому, наскільки агресивно і помітно цей ефект застосовується.

¹ «Автотюн (Auto-Tune)» — аудіопроцесор, представлений 1997 року американською компанією «Antares Audio Technologies».

² Цифрові плагіни належать до загального програмного класу додатків. Плагіни зазвичай виконуються у вигляді динамічних бібліотек.

³ Антон Олександрович Вельбой — сценічний псевдонім «Wellboy», український співак, композитор, автор пісень.

⁴ Альона Олегівна Савраненко, більш відома як «Alyona Alyona» — українська реперка, авторка пісень та власниця лейблу звукозапису «Enko».

Програми для непомітного студійного тюнінгу, для мінімізації неточностей і досягнення ідеальної якості запису наявні у більшості сучасних записів Тіни Кароль, Олі Полякової, Monatik, «The Hardkiss» та інших.

Хоча «Auto-Tune» демократизував музичний простір, надавши змогу виконавцям з різним рівнем вокальної майстерності створювати комерційно успішний продукт, він також поставив під сумнів автентичність виконання, уніфікуючи унікальні інтонаційні особливості голосу, та переніс частину відповідальності за якість звучання від вокаліста до звукорежисера. Отже, «Auto-Tune» одночасно і рухає естрадний вокал вперед, і створює проблеми та конфлікти в питаннях етики і краси звучання загалом.

Поява можливості створювати ідеально «відтюнінговані» та багатошарові вокальні аранжування у студії, недосяжні для повного «живого» відтворення, зумовила зростання ролі фонограмного звучання у сценічній практиці. Використання плюсових фонограм стало нормою, що забезпечує стабільну якість шоу та відповідність студійному запису, який аудиторія вже знає за звучанням з усіх цифрових платформ. Проблематика співвідношення «живого» та фонограмного звучання є одним із ключових аспектів сучасної вокальної практики. Використання фонограм забезпечує технічну досконалість виступу, але водночас зменшує роль імпровізації та безпосереднього емоційного контакту з аудиторією. Це породжує дискусії щодо справжньої художньої цінності такого виконання.

Цифрові платформи і соціальні медіа перетворили естрадне вокальне мистецтво з елітарного студійного продукту на доступний та інтерактивний контент. Завдяки доступності якісних мікрофонів та, що вкрай важливо, програм корекції вокалу, сьогодні навіть особи без професійної вокальної підготовки можуть записати пісню. Ці ресурси можуть виправити неточну інтонацію, надати голосу модного «синтетичного» звучання, а також завантажити трек на цифрові платформи, внаслідок чого, завдяки алгоритмам, вокаліст-аматор зможе стати зіркою без участі традиційних «лейблів»¹.

Отже, вокалісти більше не залежать від традиційних радіостанцій чи великих «лейблів». Навпаки, лейбли і продюсери все частіше звертають увагу на артистів, які вже мають значну аудиторію та успішні відео на онлайн-платформах. Ця тенденція продовжує розвиватися, інтегруючи нові технології, такі як доповнена реальність та штучний інтелект, відкриваючи ще ширші можливості для візуалізації музики. Будь-який виконавець може завантажити свою пісню і миттєво отримати велику аудиторію. Платформи «TikTok», «YouTube», «Spotify» перетворилися на головні канали дистрибуції, просування і споживання музики, вони забезпечують доступність контенту, надаючи можливість виконавцям з будь-якого куточка світу ділитися своєю творчістю без посередників. «TikTok» став потужним інструментом «вірусності», де короткі фрагменти пісень можуть миттєво ставати відомими хітами, часто підкреслюючи роль звуку як основи для візуального контенту.

Цифрові платформи не лише спрощують технічні процеси створення і поширення відеоконтенту, а й радикально змінюють модель функціонування естрадного вокального мистецтва. Усунення традиційних інституційних посередників трансформує механізми професійної легітимації виконавця, переводячи їх у площину публічної цифрової рецепції. Інтерактивні інструменти, зокрема коментарі, уподобання, поширення виконують функцію оперативних індикаторів аудиторного запиту, що впливає на корекцію творчих стратегій, репертуарної політики та сценічного образу вокаліста.

¹ Музичний «лейбл» є майданчиком для талановитих музикантів та артистів, надаючи їм можливість розкрити свій потенціал та досягти успіху в індустрії розваг.

Залучення слухачів до інтерактивних форматів створення контенту посилює процеси ко-творчості, у межах яких аудиторія набуває статусу активного учасника художнього процесу. У такий спосіб цифрові платформи формують нову модель естрадного вокального виконавства, у якій художній результат визначається взаємодією естетичних, комунікативних і медіатехнологічних чинників [Заря, Єфименко, 2025, с. 24].

Отже, Артур Маринін констатує:

... двадцять років ХХІ століття знаменуються зростанням ролі спеціальних програм для прослуховування музичних творів, а також соціальних мереж та відеосервісів у контексті поширення музичних творів, що створило як низку можливостей для виконавців, так і низку викликів [Маринін, 2024, с. 314].

Сучасні цифрові технології і новітні комунікативні моделі суттєво змінили характер взаємодії між творцями музичного контенту й аудиторією. Використання інтерактивних медіасередовищ, зокрема соціальних мереж, стримінгових платформ та цифрових сервісів зумовило перехід слухача від ролі пасивного реципієнта до активного учасника культурного процесу, здатного впливати на художні рішення, формування естетичних орієнтирів і розвиток актуальних музичних тенденцій, зазначають Наталія Савастру, Алла Стожок і Марина Петренко, аналізуючи напрями впливу інноваційних технологій на сучасне музичне мистецтво [2025, с. 223].

Михайло Поплавський та Юлія Трач стверджують:

... цифрова епоха призвела до розширення можливостей для багатьох артистів-музикантів і демократизації музичної індустрії загалом, що стало благом для меломанів, як і можливість переглядати виступ виконавця наживо в інтернеті, перебуваючи за тисячі кілометрів від нього. Досягнення музичних технологій стимулювали появу ноу-хау у створенні музики, що, зрештою, і є суттю мистецтва [Поплавський, Трач, 2022, с. 37].

Платформи «TikTok», «YouTube» та «Spotify» замінили традиційні медіа й докорінно змінили механізми популяризації та споживання музики. Як уже зазначалося, вони забезпечили прямий доступ виконавців до мільйонної аудиторії, надавши їм незалежності від радіоформатів. Водночас вони вимагають від вокалістів бути не просто артистами, а й медіаграмотними творцями контенту, здатними генерувати вірусні тренди «TikTok», якісний відеоряд «YouTube» та забезпечувати постійну присутність на стримінговій платформі «Spotify». Отже, вони є ключовою умовою успіху в сучасному естрадному вокалі, формуючи нові вимоги до естетики, формату та швидкості взаємодії сучасного естрадного артиста-вокаліста з публікою.

Маріанна Головова стверджує, що «трансформаційні процеси є рушійними силами для постійного видозмінення й урізноманітнення естрадного вокального мистецтва з кожним днем» [2022, с. 84]. Отже, цифрова інтеграція також вплинула на процес навчання. Зміни в естетиці звуку трансформували систему вокальної освіти, інтегруючи цифрові інструменти у навчальний процес. Педагоги з вокалу тепер використовують аудіоредактори для детального аналізу інтонації і тембру, а також застосовують онлайн-платформи для дистанційного навчання. Це дає змогу якісно підготувати вокалістів до відповідності новим стандартам технологічної досконалості, формує нові виклики бути готовими до роботи з цифровими ефектами.

У вокальній освіті цифрові технології відкривають нові можливості: це різноманітні онлайн-курси, мобільні додатки та програмні аналізатори голосу, які значно розширюють доступ до знань і сприяють розвитку вокальних навичок. Водночас це

порушує перед педагогікою завдання про збереження традиційних методів навчання та індивідуального підходу до студента. Естетичні і культурні наслідки цифровізації вокального мистецтва надзвичайно значні. Формується нова естетика звучання, у якому природне поєднується з технологічно обробленим голосом. Зазначене відкриває нові виконавські можливості й жанрово-стильові ресурси, але водночас порушує питання про критерії художньої оцінки вокального мистецтва та необхідність балансу між технікою й творчістю.

На сьогодні в галузі вокальної педагогіки ми маємо таку величезну кількість різних шкіл, що і не перерахувати. Інтернет-простір кишить величезною кількістю рекламних «зазивалок», де пропонуються уроки вокалу «від нуля до професіонала, з першим безкоштовним уроком» і закінчуючи такими «монстрами», як «Estil Voice Training» та «Complit Vocal Tehnique», послідовники й пропагандисти яких вчать співати відповідно до «наукових методів» [Каплюка, Стотика, 2022, с. 50].

Онлайн-курси й майстер-класи з вокалу стали доступними незалежно від географічного розташування. Платформи «Zoom», «Coursea» чи «Udemy» надають можливість здобувати базову і навіть професійну підготовку. Відеоуроки на каналах «TikTok», «YouTube», дають змогу самостійно вивчати техніки вокалу, дихання, дикції. Водночас дистанційна освіта не завжди може замінити безпосередній контакт з педагогом, коли важливу роль відіграють живий звук, індивідуальна корекція та сценічний досвід.

Цифрові технології істотно трансформували парадигму вокальної освіти, розширивши доступ до знань і сформувавши нові моделі професійної підготовки виконавців на основі онлайн-курсів, мобільних застосунків і спеціалізованого програмного забезпечення. Водночас така трансформація актуалізує проблему співвідношення інноваційних і традиційних педагогічних практик, вимагаючи від викладача не лише технічної компетентності, а й здатності зберігати індивідуалізований підхід до формування вокальної техніки і художнього мислення здобувача освіти. Цифровізація також зумовила появу нової естетики звучання, у межах якої технологічно модифікований голос перестає сприйматися як вторинний щодо «природного», а постає рівноправним художнім компонентом виконавського висловлювання. Це розширює жанрово-стильовий спектр естрадного вокалу і водночас загострює дискусію про критерії художнього оцінювання вокального виконавства. У цьому контексті актуалізується необхідність переосмислити традиційну опозицію між технічною досконалістю і творчою автентичністю, які в умовах цифрової культури дедалі частіше функціонують не як взаємовиключні, а як взаємодоповнювальні категорії.

Естрадне вокальне мистецтво продовжує еволюціонувати, адаптуючись до нових реалій, відображаючи їх та водночас активно формуючи. Воно залишається потужним засобом комунікації, самовираження, соціального коментування та впливу, що свідчить про життєздатність, адаптивність та здатність реагувати на виклики часу. Подальші дослідження цього взаємозв'язку дають змогу глибше зрозуміти складні процеси, що відбуваються в сучасному мистецтві, культурі та суспільстві загалом [Заря, Єфименко, 2025, с. 2408].

Висновки і перспективи досліджень. Здійснене дослідження переконало, що цифрові технології стали визначальним чинником трансформації естрадного вокального мистецтва XXI століття. Вплив цифровізації комплексний і багатогранний: програмна обробка голосу, автоматична корекція інтонації і цифрові ефекти сфор-

мували нову естетику виконавства, яка поєднує природне звучання з технологіями, що повністю змінили правила. Вокальна досконалість тепер є не лише природним талантом, а й синтезом майстерності і технологічного інжинірингу. Водночас це породжує багато викликів, зокрема — збереження автентичності виконання та індивідуальності голосу в умовах, коли технологія здатна уніфікувати звучання.

Свобода музичної індустрії, забезпечена цифровими платформами «Spotify», «YouTube», «TikTok», створила нові, демократичні умови для дистрибуції та популяризації вокального мистецтва. Ці платформи дають змогу виконавцям самостійно виходити на мільйонну аудиторію, але водночас вони змінюють критерії успішності артиста та механізми формування музичних трендів. Сучасний естрадний вокаліст має бути й медіаграмотним творцем свого контенту, здатним ефективно функціонувати у візуально насиченому медіа-просторі. Отже, успіх артиста дедалі більше залежить від його здатності креативно маніпулювати цифровими засобами.

У сфері вокальної освіти цифрові технології відкривають значні перспективи, насамперед у доступі до навчальних ресурсів та розвитку нових форм навчання — онлайн-курси, мобільні додатки. Проте важливо зберегти традиційні методи викладання та індивідуального підходу до розвитку вокальних здібностей, оскільки технології не можуть замінити фізіологічної основи голосу та особистого контакту з педагогом. Отже, вплив цифрових технологій потребує постійного переосмислення підходів до вокальної практики та освіти.

Подальші перспективи розвитку естрадного вокального мистецтва будуть нерозривно пов'язані з розвитком штучного інтелекту (ШІ). ШІ, здатний генерувати реалістичні вокальні партії, актуалізує питання про авторство, автентичність та майбутню роль живого виконавця. У найближчі роки очікується подальше стирання межі між природним і технологічно обробленим вокалом, що вимагатиме від наукової спільноти розробки нових критеріїв художнього оцінювання мистецтва, коли технологія постає як повноцінний співавтор. Це також вимагатиме від вокальної педагогіки підходів і інтеграції практики роботи зі штучним інтелектом, забезпечуючи естрадним співакам готовність до цифрової епохи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ДЖЕРЕЛ

1. Бойчук А. С. Естрадне мистецтво співу у виклику сьогодення. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених / Дрогобицький держ. пед. ун-т ім. Івана Франка. Дрогобич : Гельветика, 2019. Вип. 25. С. 39–43.*
2. Головова М. М. Сучасна проблематика дослідження естрадного вокального мистецтва: культурологічний вимір. *Культура і сучасність* : альманах. 2022. № 1. С. 81–86.
3. Заря С. В., Єфименко Н. М. Вплив трансформаційних процесів у суспільстві на зміст та форми українського естрадного вокального мистецтва. *Вісник науки та освіти*. Київ 2025. Вип. 7 (37). С. 2399–2409.
4. Каплюк А. С., Стотика О. В. Проблеми педагогіки естрадно-джазового вокалу. *ScientificWorldJournal*. 2022. Issue 11, part. 6. С. 50–52. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2022-11-06-114>.
5. Коцюрба Н. Є. Сучасні технології та інструментарій в музичному мистецтві крізь призму часу. *Культурно-мистецькі практики: світовий та український контекст* : монографія. Рига: Baltija Publishing, 2023. С. 270–302.

6. Маринін А. Є. Трансформація цифрових технологій у музичній індустрії в кінці ХХ — початку ХХІ століття. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журн. Київ, 2024. № 2. С. 311–315.

7. Поплавський М. М., Трач Ю. В. Цифровізація музичної індустрії: тенденції і перспективи. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. Київ, 2022. № 2. С. 30–39.

8. Савастру Н. І., Стожок А. В., Петренко М. Б. Аналіз впливу інноваційних технологій на сучасне музичне мистецтво України. *Актуальні питання гуманітарних наук / Дрогобицький держ. пед. ун-т ім. Івана Франка*. Дрогобич : Гельветика, 2025. Вип. 87, т. 2. С. 220–226.

REFERENCES

1. Boichuk, A. S. (2019). Estradne mystetstvo spivu u vyklyku syohodennya [Pop Vocal Artistry in the Challenge of the Present Day]. In: *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk* [Topical Issues of Humanities]. Issue 25, pp. 39–43 [in Ukrainian].

2. Holovkova, M. M. (2022). Suchasna problematyka doslidzhennia estradnoho vokalnogo mystetstva: kulturolohichni vymir [Contemporary Issues in the Study of Pop Vocal Art: A Cultural Dimension]. *Kultura i suchasnist* [Culture and Contemporaneity]: Almanac. Vol. 1, pp. 81–86 [in Ukrainian].

3. Zaria, S. V. and Yefymenko N. M. (2025). Vplyv transformatsiinykh protsesiv u suspilstvi na zmist ta formy ukrainskoho estradnoho vokalnogo mystetstva [The influence of transformation processes in society on the content and forms of Ukrainian pop vocal art]. In: *Visnyk nauky ta osvity* [Bulletin of Science and Education]. Issue 7 (37), pp. 2399–2409 [in Ukrainian].

4. Kapliuk, A. S. and Stotyka O. V. (2022). Problemy pedahohiky estradno-dzhazovoho vokalu [Problems of pop and jazz vocal pedagogy]. In: *ScientificWorldJournal*. Issue 11, part. 6, pp. 50–52. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2022-11-06-114> [in Ukrainian].

5. Kotsiurba, N. Ye. (2023). Suchasni tehnolohii ta instrumentarii v muzychnomu mystetstvi kriz pryzmu chasu [Modern technologies and tools in music art through the prism of time]. In: *Kulturno-mystetski praktyky: svitovi ta ukrainskyi kontekst* [Cultural and artistic practices: world and Ukrainian context], pp. 270–302 [in Ukrainian].

6. Marynin, A. Ye. (2024). Transformatsiia tsyfrovyykh tekhnolohii u muzychnii industrii v kintsii ХХ — pochatku ХХІ stolittia [Transformation of Digital Technologies in the Music Industry at the End of the 20 — Beginning of the 21st Century]. In: *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv* [Bulletin of the National Academy of Culture and Arts Management]. No. 2, pp. 311–315 [in Ukrainian].

7. Poplavskiy M. M. and Trach Yu. V. (2022). Tsyfrovizatsiia muzychnoi industrii: tendentsii i perspektyvy [Digitalization of the Music Industry: Trends and Prospects]. In: *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv* [Bulletin of the National Academy of Culture and Arts Management]. No. 2, pp. 30–39 [in Ukrainian].

8. Savastru, N. I., Stozhok, A. V. and Petrenko M. B. (2025). Analiz vplyvu innovatsiinykh tekhnolohii na suchasne muzychne mystetstvo Ukrainy [Analysis of the Impact of Innovative Technologies on Contemporary Music Art in Ukraine]. In: *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk* [Topical Issues of Humanities]. Issue 87, vol. 2, pp. 220–226 [in Ukrainian].

ZARIA, SVITLANA

Kyiv Municipal Academy of Circus and Performing Arts, Candidate of Art History, Associate Professor, Head of the Department of Pop Singing (Kyiv, Ukraine).

<https://orcid.org/0000-0001-8047-7068>

svetazarya@gmail.com

THE IMPACT OF DIGITAL TECHNOLOGIES ON THE FORMATION OF CONTEMPORARY POP VOCAL ART

The article discusses the topical issue of the impact of digital technologies on the formation of modern pop vocal art in the 21st century.

The purpose of the study is to identify the principal vectors of this influence and to outline its positive and negative consequences for vocal performance, artistic identity, and professional practice.

The scientific novelty of the research is in a comprehensive and interdisciplinary analysis of digitalization as a determining factor in the evolution of pop vocals, with particular emphasis on the role of digital platforms such as *TikTok*, *YouTube* and *Spotify* as a key agents of musical distribution and audience engagement. These platforms impose new requirements on performers, including media literacy, self-presentation skills, and the ability to integrate artistic creativity with digital communication strategies. The article also examines the challenges and opportunities associated with online education and digital learning environments, which contribute to a rethinking of pop singing as an art form closely intertwined with technological processes. Based on comparative analysis, content analysis, and an interdisciplinary methodological framework combining musicology, cultural studies, and media research, the study reveals the complex influence of digital technologies on the technical, aesthetic, and cultural dimensions of pop vocal performance. It is demonstrated that digitalization has transformed not only the sound parameters and production techniques of pop singing, but also the broader musical culture, in which social media plays a central role in shaping artistic trends and value orientations.

Conclusions. The research substantiates that the contemporary pop vocalist must possess not only advanced vocal skills, but also competencies in media literacy, digital self-production, and content creation. Digitalization is thus interpreted simultaneously as a challenge and as a resource for the further development of pop vocal art.

Significance of the study. The results contribute to the theoretical understanding of modern pop vocal art within the context of digital culture and may be applied in vocal pedagogy, performance practice, and curriculum development in higher music education.

Prospects for further research. Future studies may focus on empirical analysis of audience reception in digital environments, the transformation of vocal aesthetics under algorithm-driven platforms, and the pedagogical adaptation of pop vocal training to rapidly evolving digital media conditions.

Keywords: pop vocal art, digital technologies, «Auto-Tune», «TikTok», «YouTube», «Spotify», digitalization of culture, vocal education.

Стаття надійшла до редакції 15.10.2025
Отримано після доопрацювання 07.11.2025
Прийнято до друку 27.11.2025